

اثر متقابل دو سطح استفاده از پری بیوتیک سانبار (پودری و مایع) در کاهش بار آلودگی آب، عملکرد رشد و تغذیه، فعالیت آنزیم‌های گوارشی، ایمنی غیر اختصاصی ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) در سیستم بیوفلاک

سیمرا جعفریان^۱، حسین آدینه^{۲*}، محمد فرهنگی^۲، محمد هرسیج^۳ و ضیاء کردجری^۲

۱. دانشجوی دکتری شیلات، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گنبد کاووس

۲. استادیار گروه شیلات، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گنبد کاووس

۳. دانشیار گروه شیلات، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گنبد کاووس

تاریخ پذیرش: ۴۰۰/۱۱/۲۹

تاریخ دریافت: ۴۰۰/۰۱/۲۷

چکیده

هدف از مطالعه حاضر بررسی اثرات استفاده از دو سطح پری بیوتیک سانبار (پودری و مایع) بر عملکرد رشد، بهره‌وری تغذیه، فعالیت آنزیم‌های گوارشی و ایمنی غیر اختصاصی بچه‌ماهی کپور معمولی در سیستم بیوفلاک بود. ماهی کپور معمولی ($10/09 \pm 0/45$ گرم) در ۱۸ مخزن (۳۵ لیتر) در ۶ تیمار به مدت ۶۰ روز ذخیره شد که شامل موارد زیر است: تیمار شاهد بدون افزودنی با آب تمیز (C)، تیمار شاهد بدون افزودنی با فلاک (FC)، تیمارهای فلاک با ۰/۱ گرم و ۰/۲ گرم پری بیوتیک پودری (FP1 and FP2) و تیمارهای فلاک با ۱ میلی لیتر و ۲ میلی لیتر پری بیوتیک مایع (FL1 and FL2) در ۱۰۰ گرم غذای پایه بود. شاخص‌های آب در حد استاندارد برای این گونه حفظ شد. غلظت آمونیاک کل (TAN) بین تیمارهای آزمایشی اختلاف آماری معنی‌داری داشت. در تیمار FP1 عملکرد رشد ماهی به‌طور معنی‌داری بیشتر و ضریب تبدیل غذایی کمتر بدست آمد. بیشترین فعالیت پروتئاز روده ($8/42 \pm 0/05$) در تیمار FP1 بدست آمد. کمترین میزان کورتیزول و گلوکز سرم در تیمار FP1 مشاهده شد. سرم ایمونوگلوبولین و لیزوزیم در تیمارهای FL1 و FP2 به‌طور معنی‌داری بیشتر از سایر تیمارها بود. نتایج این مطالعه نشان داد که استفاده از ۰/۱ گرم پودر پری بیوتیک سانبار در ۱۰۰ گرم غذا در سیستم بیوفلاک می‌تواند عملکرد رشد و وضعیت ایمنی ماهی کپور معمولی را بهبود بخشد.

کلمات کلیدی: بیوفلاک، پری بیوتیک سانبار، ماهی کپور، رشد، ایمنی، کیفیت آب.

Interaction of two levels of Sanyar commercial prebiotics (powder and liquid) in reduction of water pollution load, feed and growth performance, digestive enzyme activity, non-specific immunity of common carp (*Cyprinus carpio*) in bio-floc system

Samira Jafarian¹, Hossein Adineh^{2*}, Mohammad Farhangi², Mohammad Harsij³, Zia Kordjazi²

1. PhD student in Fisheries, Faculty of Agriculture and Natural Resources, Gonbad Kavous University
2. Assistant Professor, Department of Fisheries, Faculty of Agriculture and Natural Resources, Gonbad Kavous University
3. Associate Professor, Department of Fisheries, Faculty of Agriculture and Natural Resources, Gonbad Kavous University

Received: 16-Nov-2011

Accepted: 18-Feb-2012

Abstract

The purpose of this study was to investigate the effects of using two levels of Sanyar prebiotics (powder and liquid) on growth performance, feed productivity, digestive enzyme activity and non-specific immunity of *Cyprinus carpio* juveniles in the biofloc system. Common carp (10.09 ± 0.45 g) were stocked into 18 tanks (35 L) in six treatments for 60 days, including: Control treatment without additive and with clean water (C), Control treatments without additive with Floc (FC), Floc treatments with 0.1 and 0.2 g (FP1 and FP2) powder prebiotic and Floc treatments with 1 and 2 ml (FL1 and FL2) liquid prebiotic per 100 g of basic diet. Water parameters are maintained at the standard level for this species. Total ammonia concentration (TAN) was statistically significant between experimental treatments. The growth of fish was obtained significantly higher and the feed conversion ratio was lower in FP1. The highest intestinal protease activity (8.42 ± 0.05) was obtained in FP1 treatment. The lowest serum cortisol and glucose were observed in FP1. The immunoglobulin and lysozyme serum in FP2 and FL1 were significantly higher than other treatments. The results of this study showed that the use of 0.1 g of Sanyar prebiotic powder per 100 g of basic diet in the biofloc system could improve growth performance, and the immune status of *C. carpio*.

Key words: Biofloc, Sanyar prebiotics, Common carp, Growth, Immune, Water quality.

۱. مقدمه

در سال‌های اخیر، افزایش تقاضا برای استفاده از آبیان باعث شده تا منابع طبیعی شیلاتی کاهش و استفاده از فناوری‌های جدید مانند بکارگیری سیستم بیوفلاک برای توسعه پایدار آبی‌پروری در سراسر جهان گسترش یابد (Pauly *et al.*, 2002). فناوری بیوفلاک نوع جدید از فناوری تصفیه آب است که با حفظ کیفیت آب، کاهش مصرف آب، بازیافت منابع غذایی و توسعه سیستم‌های آبی‌پروری پایدار برای افزایش تولید در واحد سطح گسترش یافته است (Avnimelech, 2009; Crab *et al.*, 2012). بیوفلاک مجموعه‌ای رشته‌ای از میکروارگانیسم‌های مختلف از جمله باکتری‌ها، فیتوپلانکتون‌ها، روتیفرها، نماتدها، تک‌یاخته‌ها و همچنین غذاهای خورده نشده، سلول‌های مرده، دیتریتوس و مدفوع را شامل می‌شود (Emerenciano *et al.*, 2011) و به‌عنوان یک محیط ضد استرس برای آبیان همچون ماهی کپور معمولی نقش ایفا می‌نماید (Adineh *et al.*, 2019). ماهی کپور معمولی به دلیل دارا بودن عادت غذایی همه‌چیزخواری، فیلترکنندگی، کفزی‌خواری و قابلیت جذب ذرات معلق میکروبی کاندیدای مناسبی برای پرورش در سیستم بیوفلاک است. از آنجائیکه این گونه در برابر نوسانات دمایی، اکسیژن، تراکم پرورش و بیماری‌ها نسبت به دیگر گونه‌های پرورشی مقاوم‌تر است. بنابراین یکی از گونه‌های مهم پرورشی در ایران و جهان محسوب می‌شود.

در سیستم بیوفلاک سه راه برای تبدیل ترکیبات نیتروژنی به‌منظور حفظ کیفیت آب و تولید پروتئین میکروبی وجود دارد که می‌توان به مصرف فتواتوتروفیک توسط جلبک‌ها، تبدیل نیتروژن آمونیاکی به نیتروژن نیتراتی توسط باکتری‌های شیمواتوتروفیک و همچنین جذب مستقیم نیتروژن آمونیاکی و تبدیل آن به بیوماس باکتریایی توسط باکتری‌های هتروتروفیک اشاره کرد (Ebeling *et al.*, 2006). باکتری‌های هتروتروف از منابع کربن آلی برای افزایش زیست توده و تحریک رشد فلاک‌ها

استفاده می‌کنند (Martínez-Córdova *et al.*, 2015).

در سیستم بیوفلاک به کمک اضافه کردن منابع کربوهیدراتی، باکتری‌های هتروتروفیک آمونیوم را مستقیماً جذب و به پروتئین سلولی تبدیل می‌کنند. پروتئین میکروبی تولید شده در محیط بیوفلاک می‌تواند تا حدود ۱۵ درصد جایگزین غذای تجاری ماهی کپور معمولی (Adineh *et al.*, 2021) و تا حدود ۲۵ درصد جایگزین غذای کنسانتره میگوی وانای می‌شود (Adineh and Harsij, 2018). تنظیم و کنترل نسبت کربن به نیتروژن (C:N) در محدوده استاندارد (۱۰ تا ۲۰) باعث تامین انرژی برای باکتری‌های هتروتروف (تنفس، تغذیه، حرکت، هضم و غیره) و در نهایت رشد و تکثیر مناسب آنها می‌گردد (Avnimelech, 2007; Emerenciano *et al.*, 2012; Ebeling *et al.*, 2006). این باکتری‌ها علاوه بر حفظ کیفیت آب به‌عنوان یک منبع غذایی حاوی پروتئین، ویتامین‌ها و مواد معدنی برای آبیان پرورشی محسوب می‌شوند، بنابراین برای حفظ و ازدیاد این باکتری‌ها نیاز به افزودن منابع مختلف کربوهیدرات به محیط فلاک است (Ahmad *et al.*, 2017).

یکی از منابع کربوهیدرات غیر قابل هضم که بطور انتخابی سبب تحریک رشد و فعالیت تعدادی از باکتری‌ها بخصوص در دستگاه گوارش میزبان می‌شود پری‌بیوتیک‌ها هستند. انواع پری‌بیوتیک‌های استفاده شده در صنعت آبی‌پروری شامل بتاگلوکان‌ها، منان‌لیگو ساکاریدها، لاکتوز، فروکتوالیگو ساکارید و اینولین هستند که اثر آنها در آبیان به اثبات رسیده است (Dimitroglou *et al.*, 2010; Hoseinifar *et al.*, 2016, 2017). در خصوص استفاده از انواع پری‌بیوتیک‌ها در جیره غذایی ماهی کپور معمولی می‌توان به بررسی اثر مکمل غذایی سین‌بیوتیک بایومین ایمبو بر عملکرد رشد، بازماندگی و فلور باکتریایی روده ماهی کپور معمولی انگشت‌قد (Qasempour Dehaghani *et al.*, 2013)، اثر پری‌بیوتیک آلفامیون و پروبیوتیک پروتک سین بصورت انفرادی و ترکیبی بر رشد بچه ماهیان کپور معمولی (Mahmuodian *et al.*, 2015)، اثر مکمل‌های

نیاز است که انواعی از ترکیبات و اثرات آنها در بهبود شرایط زیست آبزیان مورد استفاده قرار گیرد. لذا، در این پژوهش تاثیر پری بیوتیک سانپار (پودری و مایع) در دو سطح مختلف بر عملکرد رشد، بهره‌وری تغذیه، ترشح آنزیم‌های گوارشی و ایمنی غیر اختصاصی ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) پرورش یافته در سیستم بیوفلاک مورد بررسی قرار گرفت.

۲. مواد و روش‌ها

۲.۱. تهیه ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*)

تعداد ۴۰۰ قطعه ماهی کپور معمولی تهیه و بعد از انتقال به آزمایشگاه آبی‌پروری دانشگاه گنبد کاووس به مدت ۱۰ روز دوره سازگاری با شرایط آزمایشگاه سپری شد. ۱۸ مخزن (۶ تیمار و هر یک با ۳ تکرار) با حجم آبیگری ۳۵ لیتر آماده که تعداد ۳۲۴ قطعه در آنها رهاسازی شد. تعداد ۱۸ قطعه ماهی با میانگین وزنی $10/09 \pm 0/45$ گرم در هر مخزن برای ۶۰ روز پرورش نگهداری گردید. غذاهای به میزان ۳ درصد وزن بدن در ۳ نوبت (۸ صبح، ۱۳ ظهر و ۱۸ عصر) اجرا شد. تعویض آب کمتر از ۵ درصد در تیمارهای بیوفلاک و ۲۰ درصد در تیمار شاهد با آب تمیز بصورت روزانه برای جلوگیری از تجمع فلاک اضافی انجام شد.

۲.۲. تهیه استوک اولیه بیوفلاک

برای تهیه استوک اولیه فلاک میکروبی، دو مخزن مدور و هر یک با حجم آبیگری ۵۰ لیتر تهیه و در هر یک از آنها برای تامین نیتروژن از غذای ماهی و اوره و برای تامین کربن از ملاس چغندر قند استفاده شد (Avnimelech, 2009). از خاک رس پس از عبور از الک ۲۵۰ میکرونی به دلیل داشتن بار الکتریکی جهت چسبیدن ذرات به یکدیگر و کمک در تشکیل بیوفلاک استفاده گردید (Crab et al., 2012). برای تسریع در تشکیل بیوفلاک طی مدت ۱۰ تا ۱۴ روز با رعایت نکاتی چون؛ هوادهی شدید جهت جلوگیری از رسوب مواد مورد

گیاهی و اینولین بر فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی ماهی کپور معمولی جوان (Vaez et al., 2017)، تاثیر پری بیوتیک ایمکس بر عملکرد رشد، کارایی تغذیه و برخی از فاکتورهای بیوشیمیایی سرم خون بچه ماهیان انگشت‌قد کپور معمولی (Bivareh and Jafaryan., 2017)، تاثیر پری بیوتیک سلماناکس و پنج گونه از پروبیوتیک‌های باسیلی بر کاهش استرس حمل و نقل کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) در شوری‌های مختلف (Ranjdoost et al., 2019)، تاثیر دو پری بیوتیک تجاری ایمکس، سلماناکس مایع و مخلوط آن‌ها با هم در جیره غذایی بچه ماهیان نوس کپور معمولی بر عملکرد رشد، کارایی تغذیه و میزان مقاومت در برابر استرس‌های محیطی (Bivareh and Jafaryan., 2017)، تاثیر پری بیوتیک مانان الیگوساکارید بر عملکرد رشد، بازماندگی و مقاومت به تنش شوری در بچه ماهی کپور معمولی (Farhangi and Kor, 2020)، اشاره کرد. تحقیقاتی در ارتباط با اثرات به کارگیری پری بیوتیک‌های تجاری در سیستم بیوفلاک منتشر شده است. استفاده از دو پری بیوتیک تجاری ایمکس اولترا و سلماناکس مایع در تلقیح به سیستم بیوفلاک (Khosravi et al., 2020)، به کارگیری مکمل خوراکی پربیوتیکی (Poly-β-hydroxybutyrate) در جیره غذایی به‌عنوان ترکیب تقویت کننده سیستم ماهی کپور (*Carassius auratus gibelio*) در سیستم بیوفلاک (Qiao et al., 2020)، تغییرات نیتروژن و میکروبیوتای روده ماهی تیلاپیا نیل (*Oreochromis niloticus*) با استفاده از پلی (β-هیدروکسی کوسی بوتیرات-β-هیدروکسیوالرات) به‌عنوان منبع کربن در سیستم‌های بیوفلاک (Liu et al., 2019)، استفاده از مانان الیگوساکاریدهای به‌عنوان منبع کربن در سیستم بیوفلوک برای پرورش ماهی تیلاپیا نیل (Kishawy et al., 2020)، اثرات استفاده از سین بیوتیک (پرو بیوتیک و پری بیوتیک) در سیستم پرورش ماهی تیلاپیا نیل مبتنی بر بیوفلاک (BFT) مورد بررسی قرار گرفته است (Laice et al., 2021). با توجه به پژوهش‌های انجام شده،

الک عبور داده شد. سپس به ازای هر ۱۰۰ گرم غذا به صورت مجزا از پری‌بیوتیک سانپار مایع بترتیب به‌میزان ۱ میلی‌لیتر و ۲ میلی‌لیتر و از پری‌بیوتیک سانپار پودری به‌میزان ۰/۱ و ۰/۲ گرم افزوده و توسط آب مقطر به حالت خمیری و بعد از عبور از چرخ گوشت و تهیه رشته در مجاورت هوا با استفاده از پنکه خشک گردید. غذا خورد شده از الک عبور داده شد و سپس غذای آماده در پلاستیک زیبیدار در دمای ۲۰- درجه‌سانتی‌گراد یخچال نگهداری شد. برای تیمارهای شاهد آب تمیز و فلاک از غذای بدون افزودنی پری‌بیوتیک استفاده شد که تنها غذا پودر، توسط آب مقطر خمیری و پس از خشک و سایزبندی شدن در دمای ۲۰- درجه‌سانتی‌گراد یخچال نگهداری شد.

تیمارهای آزمایش در این تحقیق به شرح ذیل بودند؛ تیمار شاهد بدون افزودنی با آب تمیز (C)، تیمار شاهد بدون افزودنی با فلاک (FC)، تیمارهای فلاک حاوی مقادیر پری‌بیوتیک پودری ۰/۱ گرم (FP1) و ۰/۲ گرم (FP2) در ۱۰۰ گرم غذای پایه و همچنین تیمارهای فلاک حاوی مقادیر پری‌بیوتیک مایع ۱ میلی‌لیتر (FL1) و ۲ میلی‌لیتر (FL2) در ۱۰۰ گرم غذای پایه بودند.

۲.۴. عملکرد رشد و بهره‌وری تغذیه

در پایان دوره آزمایش فاکتورهای رشد و تغذیه ماهی کپور معمولی سنجش شد. وزن کل با ترازوی دیجیتالی با دقت ۰/۰۱ و طول کل با استفاده از تخته بیومتری با دقت ۰/۱ سانتی‌متر اندازه‌گیری شد. شاخص‌های رشد به شرح زیر مورد اندازه‌گیری قرار گرفت:

= افزایش وزن (WG, g)

میانگین وزن نهایی (گرم) - میانگین وزن اولیه (گرم)

= درصد افزایش وزن (WGR, %)

[(وزن نهایی (گرم) - وزن اولیه (گرم)) / (وزن اولیه)] × ۱۰۰

= ضریب رشد ویژه (SGR, %day⁻¹)

(ln وزن نهایی (گرم) - ln وزن اولیه (گرم)) / (مدت زمان پرورش (روز)) × ۱۰۰

استفاده در تولید بیوفلاک، تنظیم دمای محیط بالای ۲۲ درجه‌سانتی‌گراد و تاریکی محیط جهت تکثیر باکتری‌های اکسیدکننده آمونیاک، استفاده از آب همراه با مقداری از آب محیط پرورش ماهی برای تولید بیوفلاک در این آزمایش بکار گرفته شد (Azimi et al., 2017; Adineh and Harsij, 2018). نسبت کربن به نیتروژن در استوک تهیه شده ۱۵ به ۱ بود. هنگامی که مقدار جامدات معلق کل در آب به حدود ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر و مقدار آمونیاک کل به کمتر از ۰/۱ میلی‌گرم در لیتر رسید (Najdegerami et al., 2016)، هوادهی قطع و استوک بیوفلاک تشکیل شده از توری با چشمه ۱۰ میکرومتر عبور داده شد و به هر مخزن در گروه آزمایشی بیوفلاک مقدار ۰/۵ میلی‌لیتر در لیتر از استوک اولیه بیوفلاک افزوده شد (Xu and Pan, 2013). برای حفظ مقادیر بیوفلاک در تیمارهای آزمایشی بررسی حجم فلاک توسط ظروف مخروطی مدرج ایمهوف در طول دوره پرورش انجام شد.

۲.۳. تهیه و افزودن پری‌بیوتیک سانپار به جیره غذایی

پری‌بیوتیک سانپار از شرکت کاوشگر سپهر جوان (به شماره ثبت ۳۷۴۸۱، دزفول - ایران) تهیه شد. این پری‌بیوتیک برگرفته از مخمر ساکارومایسیس سروویزیه (*Saccharomyces cerevisiae*) حاوی مانان الیگوساکارید و بتاگلوکان است. پری‌بیوتیک سانپار به‌صورت مایع و پودری طبق دستورالعمل شرکت تولید کننده استفاده شد. بدین‌منظور از پری‌بیوتیک سانپار مایع به‌صورت مجزا به‌میزان ۱ و ۲ میلی‌لیتر در هر ۱۰۰ گرم جیره غذایی و از پری‌بیوتیک پودری به‌صورت مجزا به‌میزان ۰/۱ و ۰/۲ گرم در ۱۰۰ گرم جیره غذایی استفاده گردید. غذای آغازین ماهی کپور با کد SFC (در محدوده‌ی وزنی ۱ تا ۲۰ گرم) از شرکت فرادانه حاوی حداقل ۳۸ درصد پروتئین، ۴ درصد چربی، ۳ درصد فیبر، ۷ درصد خاکستر، ۵ درصد رطوبت، ۱ درصد فسفر با قطر ۲ میلی‌متر تهیه گردید. آماده‌سازی غذا در دو مرحله برای ۳۰ روز انجام شد. بدین‌منظور غذای هر تیمار با آسیاب برقی خرد و از

قرار داده شد که در نهایت مایع رویی بدست آمده به عنوان عصاره آنزیمی برای سنجش جدا گردید (Rungruangsak-Torrissen *et al.*, 2002). میزان فعالیت آنزیم های گوارشی بر مبنای واحد/میلی گرم پروتئین محاسبه شد. برای سنجش میزان پروتئین کل نمونه از روش Bradford (۱۹۷۶) استفاده شد. آمیلاز و پروتئاز بر اساس روش ورتینگتون انجام شد (Worthington, 1993). سنجش آنزیم لیپاز با استفاده از هیدرولیز p-Nitrophenyl myristate به عنوان سوبسترا در متوکسی اتانول ۰/۲۵ میلی مولار، Sodium Cholate ۵ میلی مولار و Tris-HCL ۰/۲۵ مولار در پی اچ ۹ انجام شد. فعالیت اختصاصی لیپاز برابر است با آزادسازی یک میکرومول پارانیتروفنل در یک دقیقه در دمای ۳۰ درجه سانتیگراد که در ۴۰۵ نانومتر خوانده شد (Iijima *et al.*, 1998)

۲.۸. پاسخ ایمنی غیر اختصاصی سرم خون

میزان پروتئین کل و آلبومین سرم با استفاده از کیت های تجاری بر اساس دستورالعمل شرکت سازنده و به روش رنگ سنجی تعیین گردید. سطح گلوکز سرم خون با استفاده از کیت تجاری اندازه گیری شد (Borges *et al.*, 2004). سطوح کورتیزول سرم با استفاده از کیت آزمایشگاهی به روش الیزا (ELISA) تعیین شد. غلظت ایمنوگلوبولین توسط کیت مخصوص به روش کدورت سنجی و با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر انجام شد. تمامی کیت های مورد استفاده برای بررسی فاکتورهای سرم خون از شرکت پارس آزمون (کرج، ایران) تهیه گردیدند. برای تعیین میزان فعالیت لیزوزیم سرم از روش ارائه شده توسط Ellis (1990) استفاده شد. مقدار ۲۵ میکرولیتر از سرم به پلیت های ۹۶ خانه ای الیزا افزوده شد. سپس مقدار ۱۷۵ میکرولیتر از سوسپانسیون باکتریایی میکروکوکوس لیزودیکتیکوس (*Micrococcus Lysodeikticus*) در غلظت ۰/۰۲ میلی گرم در لیتر در ۰/۵ مولار بافر فسفات با پی اچ ۶/۲ اضافه شد. با استفاده از دستگاه خوانش الیزا Bio-Tek جذب نوری اولیه در طول موج ۵۳۰ نانومتر قرائت و پس

= ضریب تبدیل غذایی (FCR)

[مقدار غذای مصرف شده (گرم) / (وزن نهایی (گرم) - وزن اولیه (گرم))]

= کارایی تبدیل غذا (FCE, %)

(وزن بدست آمده / مقدار غذای مصرف شده (گرم)) × ۱۰۰

۲.۵. سنجش کیفیت آب

فاکتورهای کمی و کیفی آب از قبیل دمای آب، شوری، درصد اشباعیت، میزان اکسیژن محلول و هدایت الکتریکی (EC) توسط دستگاه پورتابل کیفیت سنج آب ساخت شرکت هک آمریکا مدل D40 بصورت مستمر اندازه گیری شد. میزان پی اچ آب با استفاده از pH متر مدل ۸۲۷ متروم ساخت سوئیس انجام و قلیائیت به روش تیتراسیون و غلظت نیترژن غیر آلی محلول شامل آمونیاک کل (TAN)، نترات (NO_3^-) و فسفات با استفاده از اسپکتروفتومتر بر اساس استاندارد آزمایشگاه (APHA, 1998) سنجش شد.

۲.۶. نمونه برداری

بعد از ۶۰ روز دوره پرورش، برای سنجش آنزیم های گوارشی و برخی از فاکتورهای ایمنی نیز ۲۴ ساعت قبل از نمونه برداری غذایی قطع گردید و بطور تصادفی تعداد ۳ قطعه ماهی از هر تکرار صید گردید. نمونه های خون از ۳ ماهی از هر تانک (۹ ماهی از هر تیمار) و با استفاده از سرنگ از سیاهرگ ساقه دمی گرفته شد. محوطه شکمی نمونه ها با الکل ضد عفونی سپس کل روده از بدن جدا و توسط سرم فیزیولوژی شست و شو شد.

۲.۷. آنزیم های گوارشی

نمونه ها با ترازوی دیجیتال با دقت ۰/۰۰۱ گرم وزن شدند و سپس به نسبت وزنی - حجمی (۱ به ۹) با محلول بافر همگن شدند (Cahu *et al.*, 1999). جهت تهیه عصاره آنزیمی ابتدا بافر ساخته شد که بدین منظور ۱۰۰ میلی مولار Tris-HCl، ۰/۱ میلی مولار EDTA و ۰/۱ درصد Triton در پی اچ ۷/۸ همگن شدند. نمونه ها در دستگاه سانتریفیوژ یخچال دار با دمای ۴ درجه سانتیگراد

($P < 0.05$) در نظر گرفته شد. برای رسم نمودارها از نرم افزار Microsoft Office Excel نسخه ۲۰۱۶ استفاده شد.

از یکساعت نگهداری در دمای اتاق، مجدداً جذب نوری اندازه گیری شد. هر واحد از فعالیت لایزوزیم بر اساس کاهش جذب (۰/۰۰۱ در دقیقه) تعیین شد.

۲.۹. تجزیه و تحلیل آماری داده ها

این طرح در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۶ تیمار آزمایشی و هر یک با ۳ تکرار به مدت ۶۰ روز اجرا شد. نرمال بودن داده ها توسط آزمون Shapiro-Wilk بررسی شد. مقایسه میانگین داده های تیمارهای آزمایشی (انحراف معیار \pm میانگین) با استفاده از تجزیه واریانس یکطرفه (One-Way ANOVA) و توسط آزمون چند دامنه دانکن انجام شد. از تجزیه واریانس دوطرفه (Two-Way ANOVA) برای بررسی اثر متقابل (اثر پری بیوتیک پودری و مایع و اثر دو سطح از دوز مصرفی) استفاده شد. تحلیل های آماری با استفاده از نرم افزار IBM SPSS Statistics نسخه ۱۶ انجام گردید و سطح معنی داری قابل قبول در کلیه آزمون های آماری به صورت

۳. نتایج

نتایج آنالیز کیفیت آب در جدول ۱ نشان داده شده است. میانگین درجه حرارت و اکسیژن بین تیمارهای آزمایشی بدون اختلاف آماری در محدوده استاندارد برای پرورش ماهی کپور معمولی قرار داشت. بیشترین مقادیر شوری، پی اچ، قلیائیت و هدایت الکتریکی در تیمار FC در مقایسه با دیگر تیمارهای آزمایشی بدست آمد. کل مواد جامد محلول در تیمارهای بیوفلاکی در مقایسه با آب تمیز افزایش معنی داری داشت ($P < 0.05$). آمونیاک کل در تیمارهای FC، FP1 و FL2 در مقایسه با تیمار آب تمیز C افزایش معنی دار آماری داشت ($P < 0.05$).

جدول ۱- میانگین کیفیت آب محیط پرورش ماهی کپور معمولی تحت تاثیر پری بیوتیک سانبار در سیستم بیوفلاک

FL2	FL1	FP2	FP1	FC	C	
۲۳/۸۵ \pm ۰/۵۵	۲۳/۵۳ \pm ۰/۷۲	۲۳/۶۰ \pm ۰/۵۸	۲۳/۷۵ \pm ۰/۳۷	۲۳/۷۰ \pm ۰/۶۰	۲۳/۱۷ \pm ۰/۶۲	دما (C°)
۶/۹۵ \pm ۰/۲۳	۶/۸۲ \pm ۰/۲۲	۶/۹۸ \pm ۰/۱۲	۶/۸۰ \pm ۰/۲۱	۶/۷۸ \pm ۰/۳۸	۶/۸۲ \pm ۰/۱۷	اکسیژن (mg/L)
۰/۴۶ \pm ۰/۰۲۳ab	۰/۴۶ \pm ۰/۰۲۲ab	۰/۴۶ \pm ۰/۰۰۹ab	۰/۴۷ \pm ۰/۰۱۷ab	۰/۴۸ \pm ۰/۰۳۵a	۰/۴۴ \pm ۰/۰۱۴b	شوری (ppt)
۷/۵۲ \pm ۰/۱۰b	۷/۴۵ \pm ۰/۱۲b	۷/۵۵ \pm ۰/۱۴b	۷/۵۰ \pm ۰/۰۸۰b	۷/۷۰ \pm ۰/۰۸۱a	۷/۴۸ \pm ۰/۰۶۷b	پی اچ
۴۱۲/۴۸ \pm ۱۳/۸۹a	۴۰۱/۲۲ \pm ۲۲/۷۶a	۴۲۳/۶۹ \pm ۱۶/۳۷a	۴۱۹/۱۳ \pm ۱۱/۶۱a	۴۰۸/۰۰ \pm ۱۸/۱۲a	۳۱۹/۷۱ \pm ۸/۷۷b	سختی کل (mg/L as CaCO ₃)
۳۴۷/۵۲ \pm ۳۳/۹۰b	۳۶۳/۸۹ \pm ۱۸/۱۱ab	۳۵۹/۱۵ \pm ۱۴/۸۱ab	۳۷۰/۶۸ \pm ۲۲/۵۵ab	۳۸۳/۲۴ \pm ۱۸/۸۹a	۲۷۴/۵۰ \pm ۹/۲۵c	قلیائیت (mg/L as CaCO ₃)
۹۴۱/۳۷ \pm ۳۹/۳۴b	۹۵۸/۲۵ \pm ۴۵/۱۹ab	۹۴۹/۵۳ \pm ۱۲/۴۴ab	۹۴۸/۴۷ \pm ۳۴/۵۶ab	۹۹۰/۷۵ \pm ۱۰/۵۹a	۸۷۵/۵۰ \pm ۱۰/۶۶c	هدایت الکتریکی (μs/cm)
۴۵۹/۷۸ \pm ۲۰/۲۰a	۴۶۲/۶۱ \pm ۲۱/۶۷a	۴۶۷/۰۰ \pm ۲۰/۵۷a	۴۶۶/۰۰ \pm ۱۷/۸۶a	۴۷۴/۴۲ \pm ۳۹/۷۴a	۳۴۴/۷۵ \pm ۱۷/۴۶b	کل مواد جامد محلول (mg/L)
۰/۰۵۴ \pm ۰/۰۱۳a	۰/۰۴۷ \pm ۰/۰۱۵ab	۰/۰۵۰ \pm ۰/۰۲۱ab	۰/۰۵۹ \pm ۰/۰۰۷a	۰/۰۶۲ \pm ۰/۰۱۸a	۰/۰۳۰ \pm ۰/۰۱۲b	آمونیاک کل (mg/L)

در هر ردیف وجود حروف غیرمشابه نشان دهنده تفاوت آماری معنی دار است ($P < 0.05$).

پوری و مایع سانبار در جدول ۲ آورده شده است. پایان ۶۰ روز دوره آزمایش نیز بیشترین مقدار وزن نهایی،

تجزیه و تحلیل آماری عملکرد رشد و تغذیه ماهی کپور معمولی تغذیه شده با دو سطح از مکمل پری بیوتیک

عملکرد رشد اثرمتقابل داشت. ضریب تبدیل غذایی بطور معنی داری در تیمار FP1 و FL1 به کمترین مقدار و در تیمار C به بیشترین مقدار رسید. در همین راستا، بیشترین کارایی تبدیل غذا در تیمار FP1 بدست آمد ($P < 0/05$). در این آزمایش تنها دوز مصرفی بر ضریب تبدیل غذایی و کارایی تبدیل غذا اثر معنی دار داشت.

افزایش وزن، درصد افزایش وزن و ضریب رشد ویژه در تیمار FP1 در مقایسه با تیمارهای شاهد آب تمیز و بیوفلاک بدست آمد ($P < 0/05$). شکل مورد استفاده پری بیوتیک سانیار (شکل پودری و مایع) بر شاخص های فوق الذکر اثر معنی داری نداشت در حالیکه دوز مصرفی این پری بیوتیک توانست بر فاکتورهای رشد تاثیر معنی دار داشته باشد. دو عامل شکل پری بیوتیک و دوز مصرفی بر

جدول ۲- عملکرد رشد و بهره‌وری تغذیه ماهی کپور معمولی تغذیه شده با مکمل پری بیوتیک سانیار در سیستم بیوفلاک

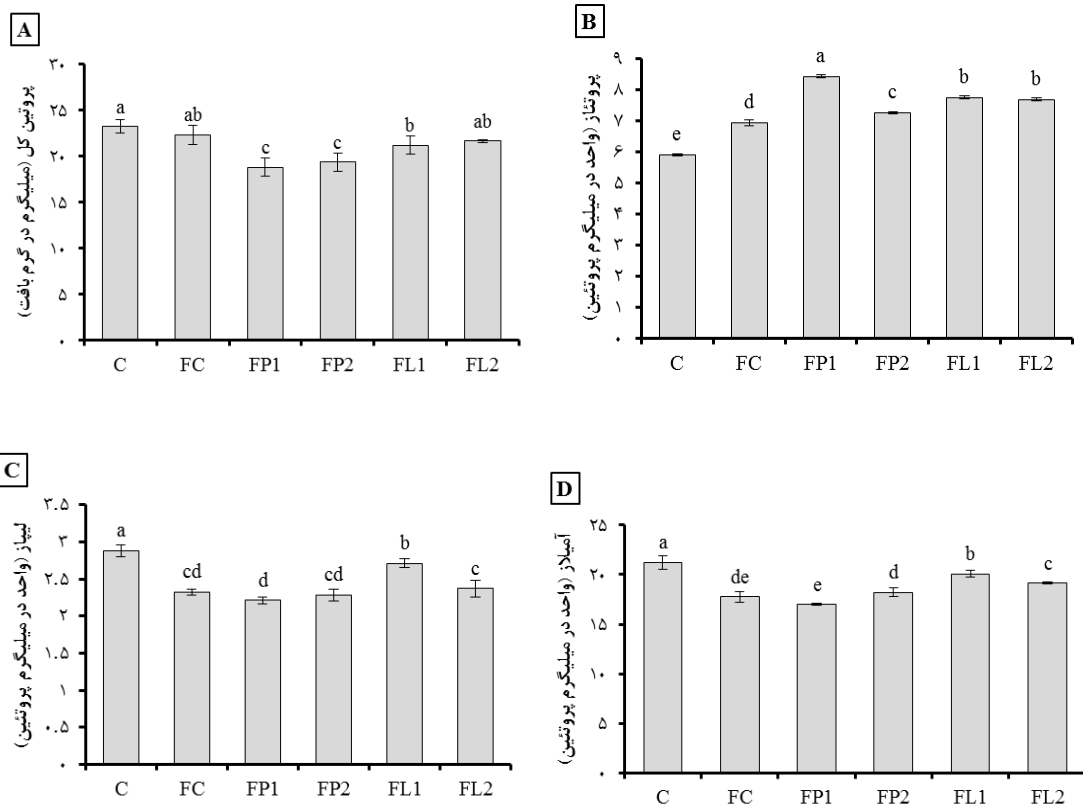
وزن اولیه (گرم)	وزن نهایی (گرم)	افزایش وزن (گرم)	درصد افزایش وزن	ضریب رشد ویژه (درصد در روز)	ضریب تبدیل غذایی	کارایی تبدیل غذا (درصد)	
۱۰/۱۹ ± ۰/۴۶	۱۶/۳۲ ± ۱/۱۹cd	۶/۱۲ ± ۱/۳۴c	۶۰/۴۲ ± ۱۴/۹۱c	۰/۷۸ ± ۰/۱۵c	۱/۹۱ ± ۰/۰۹a	۵۳/۸۶ ± ۲/۴۶c	C
۱۰/۰۳ ± ۰/۳۹	۱۶/۰۳ ± ۱/۰۶d	۵/۹۹ ± ۱/۱۳c	۵۹/۹۹ ± ۱۲/۰۰c	۰/۷۷ ± ۰/۱۲c	۱/۷۸ ± ۰/۱۹ab	۵۸/۱۴ ± ۵/۲۷bc	FC
۹/۹۳ ± ۰/۴۰	۱۸/۱۰ ± ۱/۶۱a	۸/۱۶ ± ۱/۵۹a	۸۲/۳۷ ± ۱۶/۸۰a	۰/۹۹ ± ۰/۱۶a	۱/۴۹ ± ۰/۰۹b	۶۹/۵۴ ± ۲/۹۳a	FP1
۱۰/۲۸ ± ۰/۴۵	۱۶/۹۱ ± ۱/۳۸bc	۶/۶۳ ± ۱/۵۴bc	۶۴/۸۹ ± ۱۶/۹۰bc	۰/۸۲ ± ۰/۱۶bc	۱/۷۴ ± ۰/۲۳ab	۶۰/۲۸ ± ۷/۹۰abc	FP2
۱۰/۲۰ ± ۰/۵۶	۱۷/۵۶ ± ۱/۵۸Aab	۷/۳۶ ± ۱/۸۹ab	۷۳/۰۱ ± ۲۱/۲۶ab	۰/۹۰ ± ۰/۲۰ab	۱/۵۸ ± ۰/۲۰b	۶۶/۵۳ ± ۷/۱۶ab	FL1
۹/۹۲ ± ۰/۴۶	۱۷/۳۱ ± ۱/۳۵ab	۷/۳۸ ± ۱/۴۷ab	۷۴/۷۶ ± ۱۶/۴۹ab	۰/۹۲ ± ۰/۱۵ab	۱/۷۳ ± ۰/۱۰ab	۵۹/۸۷ ± ۳/۴۴abc	FL2
NS	NS	NS	NS	NS	NS	NS	اثر پری بیوتیک
NS	NS	NS	P=۰/۰۱۱	P=۰/۰۱۰	P=۰/۰۴۱	P=۰/۰۴۴	اثر دوز مصرفی
NS	NS	P=۰/۰۰۸	P=۰/۰۰۷	P=۰/۰۰۹	NS	NS	اثر متقابل

در هر ستون وجود حروف غیرمشابه نشان دهنده تفاوت آماری معنی دار است ($P < 0/05$). (NS: Not Significant) به معنای عدم وجود اختلاف معنی دار آماری است.

کورتیزول سرم بین تیمارهای آزمایشی اختلاف آماری معنی داری داشت ($P < 0/05$)، بطوریکه بیشترین و کمترین مقادیر هورمون استرس بترتیب در تیمارهای FC و FP1 بدست آمد. اشکال و دوز استفاده از پری بیوتیک اثر متقابل معنی داری بر مقدار غلظت کورتیزول داشت ($P < 0/001$). سطح ایمونوگلوبین و فعالیت لیزوزیم سرم خون در تیمارهای FP2 و FL1 تفاوت معنی دار آماری در مقایسه با سایر تیمارهای آزمایشی داشت ($P < 0/05$). اشکال پودری و مایع پری بیوتیک و دوزهای مصرفی بطور مجزا بر ایمونوگلوبین و لیزوزیم سرم خون تاثیری نداشتند، در حالیکه این دو عامل توانستند اثرات متقابل بر سطح ایمونوگلوبین و فعالیت لیزوزیم سرم خون ماهی کپور داشته باشند ($P < 0/001$).

نتایج بدست آمده از سنجش فعالیت آنزیم های گوارشی در تیمارهای بیوفلاک تحت تغذیه با دو سطح پری بیوتیک سانیار پودری و مایع در شکل ۱ نشان داده شده است. تیمار C در مقایسه با تیمارهای بیوفلاک تفاوت آماری معنی داری در مقادیر فعالیت آنزیمی نشان داد ($P < 0/05$). در بین تیمارهای آزمایشی، تیمار FP1 دارای بیشترین مقدار پروتئاز $8/42 \pm 0/05$ واحد در میلی گرم پروتئین و کمترین مقادیر لیپاز و آمیلاز بترتیب $2/21 \pm 0/05$ و $16/99 \pm 0/08$ واحد در میلی گرم پروتئین بود ($P < 0/05$).

شاخص های ایمنی غیراختصاصی سرم خون ماهی کپور معمولی تغذیه شده با پری بیوتیک سانیار در سیستم بیوفلاک در جدول ۳ نشان داده شده است. سطح گلوکز و

شکل ۱- نمودارهای سطوح پروتئین کل (A)، پروتئاز (B)، لیپاز (C) و آمیلاز (D) ماهی کپور معمولی تغذیه شده با دو سطح پری بیوتیک سانبار پودری و مایع در سیستم بیوفلاک

جدول ۳- شاخص‌های ایمنی غیر اختصاصی ماهی کپور معمولی تغذیه شده با دو سطح از مکمل پری بیوتیک (پودری و مایع) در سیستم بیوفلاک

لیزوزیم (u/ml/min)	ایمنوگلوبین (mg/dl)	کورتیزول (ng/ml)	گلوکز (mg/dl)	
۳۸/۹۴ ۲±/۹۴ ^c	۴۸/۳۰ ۳±/۴۳ ^b	۲۴۲/۷۷ ۹±/۰۵ ^b	۶۰/۳۶ ۱±/۶۵ ^b	C
۳۹/۹۷ ۲±/۰۰ ^c	۴۹/۹۴ ۳±/۰۱ ^b	۲۶۹/۴۸ ۱۴±/۸۷ ^a	۷۵/۲۴ ۲±/۵۶ ^a	FC
۴۵/۵۰ ۱±/۴۱ ^b	۴۶/۹۹ ۱±/۷۸ ^b	۱۳۴/۲۳ ۱۰±/۵۵ ^d	۴۷/۵۰ ۱±/۳۰ ^d	FP1
۵۲/۳۰ ۴±/۰۸ ^a	۶۰/۴۴ ۲±/۲۲ ^a	۲۰۴/۷۵ ۱۰±/۵۲ ^c	۵۱/۹۲ ۲±/۸۲ ^c	FP2
۵۵/۴۴ ۱±/۳۷ ^a	۶۰/۴۱ ۴±/۳۵ ^a	۲۰۵/۹۲ ۶±/۳۱ ^c	۵۴/۰۴ ۱±/۷۴ ^c	FL1
۴۰/۱۰ ۱±/۶۵ ^c	۴۶/۰۵ ۲±/۶۷ ^b	۲۱۱/۴۷ ۷±/۸۱ ^c	۵۴/۰۳ ۰±/۹۹ ^c	FL2
NS	NS	P < ۰/۰۰۱	P = ۰/۰۰۴	اثر پری بیوتیک
P = ۰/۰۱۵	NS	P < ۰/۰۰۱	NS	اثر دوز مصرفی
P < ۰/۰۰۱	P < ۰/۰۰۱	P < ۰/۰۰۱	NS	اثر متقابل

در هر ردیف عمودی وجود حروف غیرمشابه نشان دهنده تفاوت آماری معنی داری می باشد (P < ۰/۰۵). (NS: Not Significant) به معنای عدم وجود اختلاف معنی دار آماری است.

۴. بحث و نتیجه گیری نهایی

اساس کار فناوری بیوفلاک تبدیل ضایعات نیتروژنی و تولید زیست توده میکروبی است (De Schryver *et al.*, 2008; Avnimelech, 2009). در محیط‌های پرورش با کمک تکنولوژی‌های مدرن همچون فناوری بیوفلاک می‌توان کیفیت آب را کنترل و در شرایط مناسب برای آبی‌پروری حفظ نمود. در این مطالعه برخی از شاخص‌های کیفی آب مانند دما، اکسیژن محلول، شوری، پی‌اچ، سختی کل، قلیائیت و هدایت الکتریکی در دامنه مناسب برای پرورش ماهی کپور معمولی بود (Adineh *et al.*, 2021). اگر چه بین تیمار شاهد (بدون پری‌بیوتیک در آب تمیز) با دیگر تیمارهای آزمایشی اختلاف وجود داشت اما بطور کلی سیستم فلاک حاوی پری‌بیوتیک توانست با کمترین میزان تعویض آب مقدار آمونیاک را در حد استاندارد برای پرورش ماهی کپور معمولی حفظ نماید.

پری‌بیوتیک‌ها مواد غیر قابل هضمی هستند که از طریق فعال کردن مجموعه‌ای از باکتری‌های مفید در دستگاه گوارش باعث تحریک رشد و بهبود سلامت میزبان می‌شوند (Gibson and Roberfroid, 2008). علاوه بر اینکه پری‌بیوتیک‌ها به‌عنوان یک منبع غذایی محسوب می‌شود، استفاده از فلاک میکروبی بدلیل دارای بودن پروتئین (اسیدهای آمینه ضروری)، اسیدهای چرب اشباع نشده، ویتامین‌ها و مواد معدنی (Azim and Little, 2008; De Schryver *et al.*, 2008) می‌تواند در افزایش پایدار و راندمان تولید به صنعت آبی‌پروری کمک نماید. عملکرد رشد و تغذیه ماهی کپور معمولی تغذیه شده با پری‌بیوتیک پودری سانیا در تیمار فلاک ۰/۱ گرم (FP1) در مقایسه با دیگر تیمارهای آزمایشی افزایش معنی‌داری داشت بطوریکه بیشترین وزن نهایی، درصد افزایش وزن و نرخ رشد ویژه و همچنین کمترین ضریب تبدیل غذایی در این تیمار بدست آمد. در خصوص استفاده از پری‌بیوتیک در جیره غذایی ماهی کپور و اثرات مثبت بر عملکرد رشد و تغذیه می‌توان به تاثیر پری‌بیوتیک مانان الیگوساکارید (Farhangi and Kor, 2020)، تاثیر دو

پری‌بیوتیک تجاری ایمکس، سلماناکس مایع و مخلوط در جیره غذایی (Bivareh and Jafaryan, 2017)، بررسی اثر پری‌بیوتیک آلفامیون و پروبیوتیک پروتکسین (Mahmuodian *et al.*, 2015) و مکمل غذایی سین-بیوتیک با یو من ای‌مبو (ترکیب پری‌بیوتیک فروکتوالیگوساکارید و پروبیوتیک انتروکوکوس فاسیوم) (Qasempour Dehaghani *et al.*, 2013) اشاره کرد. استفاده از دو پری‌بیوتیک تجاری ایمکس اولترا و سلماناکس مایع به میزان ۰/۲ میلی‌لیتر در لیتر در تلقیح به سیستم بیوفلاک باعث بهبود شاخص‌های رشد و کارایی تغذیه بچه ماهیان کپور معمولی شد (Khosravi *et al.*, 2020). به‌نظر می‌رسد این پری‌بیوتیک‌ها از طریق تغییر در ویژگی‌های موفولوژیکی روده مانند افزایش ارتفاع میکروویلی‌ها و همچنین اصلاح جمعیت میکروبی دستگاه گوارش می‌توانند کارایی روده را افزایش و بهبود جذب مواد مغذی و ارتقای پارامترهای رشد را داشته باشند (Dimitroglou *et al.*, 2010).

در مطالعه حاضر اندازه‌گیری آنزیم‌های گوارشی نشان داد که بیشترین مقدار پروتئاز $8/42 \pm 0/05$ واحد در میلی‌گرم پروتئین در تیمار فلاک حاوی ۰/۱ گرم پری‌بیوتیک پودری در ۱۰۰ گرم غذای پایه (FP1) و کمترین آن در تیمار شاهد آب تمیز به‌میزان $0/04 \pm 5/91$ واحد در میلی‌گرم پروتئین بدست آمد. نتایج عملکرد رشد و ترشحات آنزیمی‌های گوارشی تحقیق حاضر نشان می‌دهد که بکارگیری پری‌بیوتیک بصورت پودری در جیره غذایی در مقایسه با استفاده از پری‌بیوتیک بصورت مایع در آب محیط پرورش بهتر است و می‌توان علت آن را ورود مستقیم پری‌بیوتیک به‌عنوان مکمل غذایی برای ازدیاد باکتری‌های در دستگاه گوارش در جهت بهبود گوارش و سوخت و ساز بدن دانست. مهمترین محصول حاصل از متابولیسم پری‌بیوتیک‌ها اسیدهای چرب زنجیره کوتاه است که از طریق ای‌تلیوم روده جذب و به‌عنوان یک منبع انرژی مهم برای میزبان تلقی شده و باعث بهبود جذب مواد غذایی می‌شوند. تولید اسیدهای چرب زنجیره کوتاه مانند استات، پروپیونات،

می‌شود (Sitjà-Bobadilla *et al.*, 2008). این آنزیم پپتیدوگلیکان موجود در دیواره باکتری‌ها را می‌شکند و بدین ترتیب بطور غیر اختصاصی از رشد میکروارگانیسم‌های بیماری‌زا جلوگیری می‌کند. همچنین به نظر می‌رسد این آنزیم دارای فعالیت ضد ویروسی است که به‌عنوان یک بخش مهم دفاع غیر اختصاصی بدن محسوب می‌شود (Choi *et al.*, 2008). در این پژوهش، غلظت لیزوزیم و ایموگلوبین سرم خون در تیمارهای FP2 و FL1 در مقایسه با دیگر تیمارهای آزمایشی افزایش معنی‌داری داشتند که نشان از بهبود ایمنی غیر اختصاصی ماهی کپور معمولی در این آزمایش است. محققین گزارش دادند که به کارگیری پری‌بیوتیک‌ها در جیره غذایی آبزیان باعث کاهش شاخص‌های استرس و تقویت ایمنی می‌گردد (حسینی‌فر و همکاران، ۱۳۹۰؛ Hoseinifar *et al.*, 2017؛ Mohammadian *et al.*, 2021؛ Ghafarifarsani *et al.*, 2021). علاوه بر این محیط بیوفلاک به‌عنوان یک محیط ضد استرس برای پرورش ماهی کپور معمولی معرفی شده است (Adineh *et al.*, 2019). بکارگیری مکمل پروبیوتیک *Bacillus subtilis*، *B. licheniformis*، *Lactobacillus brevis* به‌همراه مخمر نانوبی (*Saccharomyces cerevisiae*) در جیره غذایی ماهی تیلاپیا قرمز (*Oreochromis sp*) پرورش یافته در سیستم بیوفلاک توانست باعث تقویت سیستم ایمنی و آنتی‌اکسیدانی شود (Bañuelos-Vargas *et al.*, 2021). ترکیبات فعال زیستی همچون کلروفیل‌ها، کاروتنوئیدها، فیتوستاتول‌ها، بروموفیل‌ها، قندهای آمینو (Ju *et al.*, 2008) و ترکیبات ضد باکتری (Crab *et al.*, 2010) در محیط‌های حاوی فلاک می‌تواند اثرات مثبت قابل توجهی بر شاخص‌های بیوشیمیایی خون داشته باشد. هم‌راستا با مطالعه حاضر، گزارش شده است که مانان الیگوساکاریدهای به‌عنوان منبع کربن در سیستم بیوفلوک منجر به تقویت واکنش‌های ایمنی در ماهی تیلاپیا نیل (*Oreochromis niloticus*) می‌شود (Kishawy *et al.*, 2020). افزایش مقادیر فاکتورهای ایمنی ماهی کپور معمولی در این مطالعه ممکن است در

بوتیرات و اسید لاکتیک ناشی از تخمیر پری‌بیوتیک‌ها منجر به کاهش پی‌اچ روده می‌شود که شرایط مناسب برای رشد باکتری‌ها فراهم می‌کند (Wang *et al.*, 2017)، از این رو بهبود فعالیت‌های آنزیم‌های گوارشی می‌تواند اتفاق بیفتد، اما برخی مطالعات نشان از عدم تاثیرپذیری آنزیم‌های گوارشی نسبت به استفاده از انواع پری‌بیوتیک‌ها همچون مانان الیگوساکارید دارد (Torrecillas *et al.*, 2007؛ Salze *et al.*, 2008؛ Hoseinifar *et al.*, 2016). بنابراین، شرایط زیستی ماهی، وزن و گونه آبی، دوز و روش مصرف پری‌بیوتیک می‌تواند بر اثرگذار آنزیمی تاثیرگذار باشند.

سیستم ایمنی غیراختصاصی یا ذاتی یک مکانیسم دفاعی در برابر عوامل بیماری‌زا محسوب می‌شود، بنابراین می‌توان با تقویت این سیستم آبی را در برابر عوامل باکتریایی فرست طلب ایمن کرد (Dixon and Stet, 2001). یکی از راه‌های بهبود و تقویت سیستم ایمنی استفاده از محرک‌ها و مواد سودمند در جیره غذایی است. پری‌بیوتیک‌ها به‌عنوان محرک سودمند به‌طور انتخابی با تحریک رشد برخی از باکتری‌ها می‌توانند بر سلامت میزبان از طریق تقویت سیستم ایمنی کمک نمایند (Zhang *et al.*, 2012). سنجش شاخص‌های خونی یکی از سنجش‌های مهم در بررسی وضعیت سلامت و فیزیولوژی ماهیان محسوب می‌شود که می‌تواند تحت تاثیر تغذیه و محیط پرورش باشد (Řehulka *et al.*, 2005). سنجش مقادیر گلوکز و کورتیزول به‌عنوان شاخص‌های مناسب فیزیولوژیکی برای تشخیص وجود استرس در محیط پرورش حائز اهمیت است (Kühlwein *et al.*, 2014). در این تحقیق، نتایج بدست آمده از مقادیر گلوکز و کورتیزول نشان داد که استفاده از پری‌بیوتیک در جیره غذایی ماهی کپور معمولی در سیستم بیوفلاک بویژه تیمار آزمایشی حاوی ۰/۱ گرم پری‌بیوتیک پودری (FP1) در مقایسه با تیمار شاهد می‌تواند بر شاخص‌های استرس اثرگذار باشد. لیزوزیم یک آنزیم ضد باکتریایی است که توسط لوکوسیت‌ها و بخصوص مونوسیت‌ها، ماکروفاژها و نوتروفیل‌ها تولید

(بترتیب در غذا و آب) در محیط بیوفلاک می‌تواند بر عملکرد رشد، ایمنی ماهی کپور و بهبود کیفیت آب محیط پرورش در مقایسه با دیگر تیمارهای آزمایشی تاثیر مثبت معنی‌داری داشته باشد.

نتیجه افزایش بار باکتریایی پروبیوتیک آب در سیستم بیوفلاک باشد، که باعث تحریک ماهی به ترشح گلیکوپروتئین‌های با وزن مولکولی بالا و تقویت سیستم ایمنی با ترشح سیتوکین‌های پیش‌التهابی، آنتی‌پروتئاز و لیزوزیم‌ها شود (Van der Marel *et al.*, 2010).

تشکر و قدردانی

این پژوهش با حمایت مالی دانش‌گاه گنبد کاووس انجام شده است. نویسندگان از زحمات همکاران کمال تشکر و قدردانی را دارند.

نتیجه‌گیری کلی

بطور کلی نتایج بدست آمده از تحقیق حاضر نشان داد که، به کارگیری پری‌بیوتیک سانپار بصورت پودری و مایع

References

۵. منابع

- Adineh, H., Harsij, M., 2018. Effect of different levels of biofloc on water quality, growth performance and survival of *Litopenaeus vannamei* post larvae. *Journal of Veterinary Research* 73(4), 393-401. (In Persian)
- Adineh, H., jafaryan, H., Khademi Hamidi, M., Karimtabar, F., Sedaghat, Z., 2021. The effects of reducing the feeding rates on growth and feed performance, blood biochemical parameters, and water quality in bio-floc common carp (*Cyprinus carpio*) culture and clean systems. *Journal of Fisheries* 74(3), 453-466. (In Persian)
- Adineh, H., Naderi, M., Hamidi, M. K., Harsij, M. 2019. Biofloc technology improves growth, innate immune responses, oxidative status, and resistance to acute stress in common carp (*Cyprinus carpio*) under high stocking density. *Fish & shellfish immunology* 95(-), 440-448.
- Ahmad, I., Rani, A. B., Verma, A. K., Maqsood, M., 2017. Biofloc technology: an emerging avenue in aquatic animal healthcare and nutrition. *Aquaculture International* 25(3), 1215-1226.
- APHA, 1998. Standard Methods for the Examination of the Water and Wastewater, 22nd ed. American Public Health Association, Washington, DC.
- Asaduzzaman, M., Wahab, M.A., Verdegem, M.C.J., Huque, S., Salam, M.A., Azim, M.E. 2008. C/N ratio control and substrate addition for periphyton development jointly enhance freshwater prawn *Macrobrachium rosenbergii* production in ponds. *Aquaculture* 280, 117-123.
- Avnimelech Y., 1999. Carbon/nitrogen ratio as a control element in aquaculture systems. *Aquaculture* 176 (3), 227-235.
- Avnimelech, Y., 2007. Feeding with microbial flocs by tilapia in minimal discharge bioflocs technology ponds. *Aquaculture* 264 (1), 140-147.
- Avnimelech, Y., Kochba, M. 2009. Evaluation of nitrogen uptake and excretion by tilapia in biofloc tanks, using N-15 tracing. *Aquaculture* 287, 163-168.
- Azim, M. E., Little, D. C. 2008. The biofloc technology (BFT) in indoor tanks: water quality, biofloc composition, and growth and welfare of Nile tilapia (*Oreochromis niloticus*). *Aquaculture* 283(1-4), 29-35.

- Azimi A, Jafaryan H, Harsij M, Gholipour H, Patimar R. 2017. Eeffec of C/N different ratios on water quality parameters and growth performance of common carp (*Cyprinus carpio*) fingerlings in biofloc system. *Journal of Aquaculture Development* 10 (4), 75-89. (In Persian)
- Bañuelos-Vargas, I., de Oca, G. A. R. M., Martínez-Montaño, E., Pérez-Jiménez, A., Mendoza-Gamboa, O. A., Estrada-Godínez, J. A., Hernández, C., 2021. Antioxidant and immune response of juvenile red tilapia (*Oreochromis* sp.) cultured at different densities in sea water with biofloc plus probiotics. *Aquaculture* 544,737112.
- Bivareh M, Jafaryan H., 2017. The effect of A-Max prebiotic on growth performence, feed efficiency and some biochemical factors of serum of common carp (*Cyprinus carpio*) fingerling. *Journal of Animal physiology and development* 11(1), 13-27. (In Persian)
- Bivareh M, Jafaryan H. 2019. Effect of Two Commercial prebiotics A-Max concentrate, Celmanax liquid and their combination on some differential Growth parameter, feed performance and Resistance to Environmental Stresses in common carp (*Cyprinus carpio*) fry. *Journal of Aquaculture Development* 12(4), 1-16. (In Persian).
- Borges, A., Scotti, L.V., Siqueira, D.R., Jurinitz, D.F., Wassermann, G.F., 2004. Hematologic and serum biochemical values for jundia (*Rhamdia quelen*). *Fish Physiology and Biochemistry* 30, 21-25.
- Bradford, M.M., 1976. A rapid and sensitive method for the quantitation of microgram quantities of protein utilizing the principle of protein-dye binding. *Analytical biochemistry* 72(1-2), 248-254.
- Cahu, C.L., Zambonino-Infante, J.L., Quazuguel, P., Le Gall, M.M., 1999. Protein *hydrolysate* vs. fish meal in compound diets for 10-day old sea bass *Dicentrarchus labrax* larvae. *Aquaculture* 171,109- 119.
- Choi, S. H., Park, K. H., Yoon, T. J., Kim, J. B., Jang, Y. S., Choe, C. H., 2008. Dietary Korean mistletoe enhances cellular non-specific immune responses and survival of Japanese eel (*Anguilla japonica*). *Fish & shellfish immunology* 24(1), 67-73.
- Crab, R., Chielens, B., Wille, M., Bossier, P., Verstraete, W., 2010. The effect of different carbon sources on the nutritional value of bioflocs, a feed for *Macrobrachium rosenbergii* postlarvae. *Aquacultural Engineering* 41, 559-567.
- Crab, R., Defoirdt, T., Bossier, P. Verstraete, W. 2012. Biofloc technology in aquaculture: beneficial effects and future challenges. *Aquaculture* 356-357, 351-356.
- De Schryver, P., Crab, R., Defoirdt, T., Boon, N., Verstraete, W., 2008. The basics of bio-flocs technology: the added value for aquaculture. *Aquaculture* 277(3-4), 125-137.
- Dimitroglou, A., Merrifield, D. L., Spring, P., Sweetman, J., Moate, R., Davies, S. J., 2010. Effects of *mannan oligosaccharide* (MOS) supplementation on growth performance feed utilisation, intestinal histology and gut microbiota of gilthead sea bream (*Sparus aurata*). *Aquaculture* 300(1-4), 182-188.
- Dixon, B., Stet, R. J. M. 2001. The relationship between major histocompatibility receptors and innate immunity in teleost fish. *Developmental & Comparative Immunology* 25(8-9), 683-699.
- Ebeling, J.M., Timmons, M.B., Bisogni, J.J., 2006. Engineering analysis of the stoichiometry of photoautotrophic, autotrophic, and heterotrophic removal of ammonia-nitrogen in aquaculture systems. *Aquaculture* 257 (1-4), 346-358.
- Ellis, A.E. 1990. Lysozyme assays. In: Stolen, J.S., Fletcher, T.C., Anderson, D.P., Robertson, B.S., Van Muiswinkel, publication. pp. 101-103.
- Emerenciano, M., Ballester, E. L. C., Cavalli, R. O., Wasielesky, W., 2011 Effect of biofloc technology (BFT) on the early postlarval stage of pink shrimp *Farfantepenaeus paulensis*: growth performance, floc composition and salinity stress tolerance. *Aquaculture International* 19, 891-901.
- Emerenciano, M., Ballester, E. L., Cavalli, R. O., Wasielesky, W., 2012. Biofloc technology application as a food source in a limited water exchange nursery system for pink shrimp *Farfantepenaeus brasiliensis* (Latreille, 1817). *Aquaculture research* 43(3), 447-457.

- Farhangi, M., Kor, A. 2020. The effect of oligosaccharide prebiotics on growth performance, survival and salinity stress resistance in common carp (*Cyprinus carpio*). *Journal of Aquatic Ecology* 10 (2), 75-81. (In Persian)
- Ghafariarsani, H., Rashidian, G., Bagheri, T., Hoseinifar, S. H., Van Doan, H., 2021. Study on growth enhancement and the protective effects of dietary prebiotic inulin on immunity responses of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) fry infected with *Aeromonas hydrophila*. *Annals of Animal Science* 21(2), 543-559.
- Gibson, G.R. and Roberfroid, M. B., 2008. Hand book of prebiotics. CRC press, New York, 506P.
- Hoseinifar, S. H., Ahmadi, A., Raeisi, M., Hoseini, S. M., Khalili, M., Behnampour, N. ,2017. Comparative study on immunomodulatory and growth enhancing effects of three prebiotics (galactooligosaccharide, fructooligosaccharide and inulin) in common carp (*Cyprinus carpio*). *Aquaculture Research* 48(7), 3298-3307.
- Hoseinifar, S. H., Eshaghzadeh, H., Vahabzadeh, H., Peykaran Mana, N., 2016. Modulation of growth performances, survival, digestive enzyme activities and intestinal microbiota in common carp (*Cyprinus carpio*) larvae using short chain fructooligosaccharide. *Aquaculture Research* 47(10), 3246-3253.
- Hoseinifar, S., Mirvaghefi, A., Mojazi Amiri, B., Khoshbavar Rostami, H., Darvish Bastami, K., 2011. The effects of prebiotic oligofructose on hematological, serum biochemical parameters and liver enzymes of juvenile beluga (*Huso huso*). *Iranian Scientific Fisheries Journal* 20(2), 27-36. (In Persian)
- Iijima, N., Tanaka, S. and Ota, Y., 1998. Purification and characterization of bile salt activated Lipase from the hepatopancreas of red sea bream (*Pagrus major*). *Journal of Fish Physiology and Biochemistry* 18, 59-69.
- Ju, Z.Y., Forster, I., Conquest, L., Dominy, W., 2008. Enhanced growth effects on shrimp, *Litopenaeus vannamei* from inclusion of whole shrimp floc or floc fractions to a formulated diet. *Aquaculture Nutrition* 14, 533-543.
- Khosravi, A., Jafarian, H., Adineh, H., Harsij, M., 2020. The effect of two prebiotics of A-Max and Ultra and Salmanax liquid as inoculation on water quality, growth performance and body composition of common carp (*Cyprinus carpio*). *Journal of Animal Environment* 12(2), 177-188. (In Persian).
- Kishawy, A. T., Sewid, A. H., Nada, H. S., Kamel, M. A., El-Mandrawy, S. A., Abdelhakim, T., Ibrahim, D., 2020. Mannan oligosaccharides as a carbon source in Biofloc boost dietary plant protein and water quality, growth, immunity and *Aeromonas hydrophila* resistance in Nile tilapia (*Oreochromis niloticus*). *Animals* 10(10), 1724.
- Kühlwein, H., Merrifield, D. L., Rawling, M. D., Foey, A. D., Davies, S. J., 2014. Effects of dietary β -(1, 3)(1, 6)-D-glucan supplementation on growth performance, intestinal morphology and haemato-immunological profile of mirror carp (*Cyprinus carpio* L.). *Journal of animal physiology and animal nutrition* 98(2), 279-289.
- Laice, L. M., Corrêa Filho, R. A. C., Ventura, A. S., Farias, K. N. N., do Nascimento Silva, A. L., Fernandes, C. E., Povh, J. A., 2021. Use of symbiotics in biofloc (BFT)-based Nile tilapia culture: Production performance, intestinal morphometry and hematological parameters. *Aquaculture* 530, 735715.
- Liu, G., Deng, Y., Verdegem, M., Ye, Z., Zhu, S. 2019. Using poly (β -hydroxybutyrate- β -hydroxyvalerate) as carbon source in biofloc-systems: Nitrogen dynamics and shift of *Oreochromis niloticus* gut microbiota. *Science of the Total Environment* 694, 133664.
- Mahmoudian, A., Keramat Amirkolaei, A., Akrami, R., Bahalkeh, A. 2015. Investigating the effect of prebiotic alphanone and probiotic protexin in separation and/or in combination on growth performance of juvenile common carp (*Cyprinus carpio* Linnaeus, 1758). *Journal of Applied Ichthyological Research* 3(1), 93-104. (In Persian).
- Martínez-Córdova, L. R., Emerenciano, M., Miranda-Baeza, A., Martínez-Porchas, M., 2015. Microbial-based systems for aquaculture of fish and shrimp: an updated review. *Reviews in Aquaculture* 7(2), 131-148.

- Mohammadian, T., Ghanei-Motlagh, R., Molayemraftar, T., Mesbah, M., Zarea, M., Mohtashamipour, H., Nejad, A. J., 2021. Modulation of growth performance, gut microflora, non-specific immunity and gene expression of proinflammatory cytokines in shabou (Tor grypus) upon dietary prebiotic supplementation. *Fish & Shellfish Immunology* 112, 38-45.
- Najdegerami, E.H., Bakhshi, F., Lakani, F.B. 2016. Effects of biofloc on growth performance, digestive enzyme activities and liver histology of common carp (*Cyprinus carpio* L.) fingerlings in zero-water exchange system. *Fish physiology and biochemistry* 42(2), 457-465.
- Pauly, D., Christensen, V., Guenette, S., Pitcher, T.J., Sumaila, U.R., Walters, C.J., Watson, R., Zeller, D., 2002. Towards sustainability in world fisheries, *Nature* 418, 689–695.
- Qasempour Dehaghani, P., Javaheri Baboli, M., Ziaeinejad, S., Taghavi Moghadam, A., Pourhadi, M., 2013. Evaluation of the effect of Cynbiotic dietary supplement Biomin Imbo as a dietary supplement on the growth performance, survival and bacterial flora of the gut of the common carp (*Cyprinus carpio*). *Journal of Aquaculture Development* 7(3), 43-52.
- Qiao, G., Chen, P., Sun, Q., Zhang, M., Zhang, J., Li, Z., Li, Q., 2020. Poly- β -hydroxybutyrate (PHB) in bioflocs alters intestinal microbial community structure, immune-related gene expression and early Cyprinid herpesvirus 2 replication in gibel carp (*Carassius auratus gibelio*). *Fish & Shellfish Immunology* 97, 72-82.
- Ranjdoust, M., Jafaryan, H., Harsij, M., Gholipour Kaanany, H., 2019. The effect of Celmanax prebiotic and five probiotic Bacilli species on the decreasing of stress of common carp (*Cyprinus carpio* Linnaeus, 1758) during transportation with different salinity. *Aquaculture Sciences* 6(2), 39-50. (In Persian).
- Řehulka, J., Minařík, B., Adamec, V., Řehulková, E. 2005. Investigations of physiological and pathological levels of total plasma protein in rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss* (Walbaum). *Aquaculture Research* 36(1), 22-32.
- Rungruangsak-Torrissen, K., Rustad, A., Sunde, J., Eiane, S.A., Jensen, H.B., Opstvedt, J., Nygard, E., Samuelsen, T.A., Mundheim, H., Luzzana, U., 2002. In vitro digestibility based on fish crude enzyme extract for prediction of feed quality in growth trials. *Journal of the Science of Food and Agriculture* 82, 644-654.
- Salze, G., McLean, E., Schwarz, M. H., Craig, S. R., 2008. Dietary mannan oligosaccharide enhances salinity tolerance and gut development of larval coho. *Aquaculture* 274(1), 148-152.
- Sitjà-Bobadilla, A., Palenzuela, O., Alvarez-Pellitero, P., 2008. Immune response of turbot, *Psetta maxima* (L.) (Pisces: Teleostei), to formalin-killed scuticociliates (Ciliophora) and adjuvanted formulations. *Fish & Shellfish Immunology* 24(1), 1-10.
- Torrecillas, S., Makol, A., Caballero, M. J., Montero, D., Robaina, L., Real, F., Izquierdo, M. S. 2007. Immune stimulation and improved infection resistance in European sea bass (*Dicentrarchus labrax*) fed mannan oligosaccharides. *Fish & Shellfish Immunology* 23(5), 969-981.
- Vaez, R., Mohammadiarm, H., Mousavi, S., Rajabzadeh, E., 2017. Effects of herbal supplements and inulin on activity of antioxidant enzymes in juveniles of Common Carp (*Cyprinus carpio*). *Iranian Veterinary Journal* 13(3), 115-121.
- Van der Marel, M., Caspari, N., Neuhaus, H., Meyer, W., Enss, M. L., Steinhagen, D., 2010. Changes in skin mucus of common carp, *Cyprinus carpio* L., after exposure to water with a high bacterial load. *Journal of fish diseases* 33(5), 431-439.
- Wang, T., Cheng, Y., Chen, X., Liu, Z., Long, X., 2017. Effects of small peptides, probiotics, prebiotics, and synbiotics on growth performance, digestive enzymes, and oxidative stress in orange-spotted grouper, *Epinephelus coioides*, juveniles reared in artificial seawater. *Chinese Journal of Oceanology and Limnology* 35, 89–97.

- Worthington, C.C., 1993. Worthington Enzyme Manual. Enzymes and related Biochemicals Worthington Chemical. New Jersey. USA. 730 P.
- Xu, W. J., Pan, L. Q., 2013. Enhancement of immune response and antioxidant status of *Litopenaeus vannamei* juvenile in biofloc-based culture tanks manipulating high C/N ratio of feed input. *Aquaculture* 412, 117-124.
- Zhang, J., Liu, Y., Tian, L., Yang, H., Liang, G., Xu, D., 2012. Effects of dietary mannan oligosaccharide on growth performance, gut morphology and stress tolerance of juvenile Pacific white shrimp, *Litopenaeus vannamei*. *Fish & shellfish immunology* 33(4), 1027-1032.